

ÅREBLADET, ET MEDLEMSBLAD FOR PADLERE I TRONDHJEMS KAJAKK-KLUBB

En ny drømmesommer i kajakken!

Les mer om:

- Årets tur og terminlister

- Min værste padletur

- Min beste padletur

- Turen som endte i avisa

- Erfaringer fra
viderekommendekurs

Samt mye, mye mer

Redaksjonelt

Det er spesielt å samles i redaksjonene denne gangen. Den viktigste personen i redaksjonen er borte.

Hans, som de siste par år har forberedt bladet, samla hoveddelen av stoffet, hatt all kunnskap om data, mat på havet og koselige redaksjonsmøter, døde i slutten av februar. Han hadde vært sjuk lenge, men uansett kor sterkt sjukdommen plaga han var han alltid den drivande krafta i Årebladet. Det bladet du nå sitter med har og Hans vore med og førebudd, og da vi i redaksjonen omsider fikk satt oss ned og gjort det derdig skjedde dette på ein mal satt opp av Hans. Hans har satt spor etter seg. Blant oss som fikk væra saman med han, nyte godt av roa, innsatsvilja, og den lune humoren.

Fleire var med i kajakane ute på fjorden under minnestunda til Hans. Ei fin oppleving i strålende vintervær. Jamvel tollbåten tok seg ein tur utover fjorden og ga oss fine surfebølger på ein ellers nesten speilblank fjord.

Det var ei så fin oppleving at eg kunne ha mistenkt Hans for å sitte der oppe og trekke i trådene. Til alles beste, slik han har hatt det som vane.

Vi har mista ein god venn, Inger Lise og Andreas har mista mykje meir. Godt er det å høyre at Inger Lise ønsker å halde kontakten med padlemiljøet, vi er mange i klubben som gjerne tek på oss å lære opp Andreas.

Årebladet skal gå vidare. Jacqueline er kommet inn i redaksjonen, med fransk aksent, masse datakunnskaper og eit smittande humør.

Det tok si tid å få ut dette nummeret, du får unnskyldde oss det. Når du no har fått det veit vi du vil finne interessant stoff. Gode og dårlige, men lærerike minner frå turar, terminlister, vaskelister og masse, masse anna.
Ha ein god padlesommar!

Annikken, Jacqueline, Trond.

Til Kajakklubben

Takk for deltagelse ved Hans sin bisettelse og minnestund. Det var så fint å se mange av dere der ute på fjorden. Det hele var så i Hans sin ånd, at jeg faktisk lette etter Hans blant dere...
Det var så vakkert og smertefullt på samme tid, men jeg ville ikke vært foruten dere der, det var så riktig.

Takk igjen.

Vennligst hilsen Inger Lise og Andreas jr.

Neste åreblad: SEPTEMBER

Frist: 1. September

Send stoff til

jacqueline.floch@informatics.sintef.no

Formannens Hjørne eller tanker rundt klubben

Som vanlig sitter klubbens formann og prøver forholdsvis fortvilt å holde innleveringsfristen, noen timer igjen så skal årebladet i trykk. Som vanlig lettes fortvilt etter perspektiver og aktiviteter som har sammenheng med padling. Tja, hvis jeg tenker meg om, så er det lite visjoner eller padling som opptar formannen for tiden.

Styret jobber for tiens intens oppsappingsprosjekt av huset (finansiering må ordnes, kommunen ønsker innspill) søknader om kursstøtte skal sendes en del frister skal overholdes. Med andre ord, padling nå hadde vært morsomt.

I tider hvor ting begynner å bli sent, så er det ofte lurt å se på gamle ting som har vært skrevet tidligere, f.eks. når styret ber om innspill fra medlemmene og der finner vi lederen fra Åreblad 4.97. Formannen tar seg friheten til å sitere seg selv:

rekruttering av nybegynner og i dette sammenheng sikkerhetstenking kanskje alle har noe tid over vinteren og tenker litt gjennom dette, før neste sesong starter. Antall turer har økt sammenlignet med fjoråret, heldigvis uten uhell Her har klubben og dette betyr ALLE medlemmer en hel spesiell ansvar. Så jeg vil foreslår at alle medlemmer

tar del i ansvaret og stille sikkert at vi kommer gjennom neste sesong uten uhell.

Dette er en utdrag av den siste lederen, hvis jeg tenker meg om så har klubben en god del igjen å tenke om. Etter kontakt med Idrettskretsen så fikk styret opplyst at formaljuristisk er styret ansvarlig for sikkerheten under utøving av sporten. Mmh, i første omgang tenkt vi, det betyr utstyr er i orden og folk anmodnes til å padle slik at ingen utsettes for unødvendig fare. «Easier said than done.» Spørsmålet her er vel mer hva er farlig, er det padling på kanalen, innsjø, fjord eller elv; (fritt etter Radio Eriwan: «i prinsipp ja»). Padling er en sport som krever vurderinger, spesielt av sine egne kunnskaper og i andre reke om omstendigheter.

Tilbake til ansvaret under padlingen, jeg tviler at styret er villig til å ta ansvar for all padling, uavhengig om det er i klubbens regi eller fritt organisert. Derfor, (siden tilbakemeldinger/høringer har vært lite suksessful, ser Åreblad 4.97 og Åredrypp 1.98) vil styret i løpet av kort tid utarbeide nye retningslinjer (Ordning muss sein!) for nybegynner padlingen.

Etter at tiden går mot deadline for innlevering av stoffet, lykke til med neste sesong.

- Bernd

Innhold:

2 - 3: Det ser du sjøl	16	: Presentasjon av Fosen Padleklubb
4 - 6: Terminlister osv. fra elvegruppa	17	: Min Varste padleopplevelse
7 - 8: Terminlister o.l. fra Havgruppa	18 - 19:	Reklame, tegneserier
9 : Viktige informasjoner	20	: Ferske fjes
10 : Vår fineste padletur		
11 : En kald tur som endte i avisa		
12-13: Drømmeturen, forts.		
14-15: Fra videregående kurs i elvepadling		

Terminliste Elv 1998

Dato:	Arrangement:	Aktivitet:	Arrangør:
April:			
18.-19.	Trener 1 kurs, modul A&B	Teori og livredning	NPF/TKE
25.-26	Utforsamling Tr.heim	Trening/Utfor	TKK
25.-26	Friluftlivsmesse	Profilering av klubben	
Mai:			
5.-6 og 12-13.	Sikkerhetskurs	Fristil	TKK
8.-10.	Jølster	Fristil/Rodeo	Høyanger KK
14.-17.	Trysiltreff	Fristil/Rodeo	Trysil PK
23.-24	Nybeg. kurs Helg 1 Tr.heim	Fristil	TKK
30.-01.	Utforsamling, Sjoa	Trening/Utfor	TKK
Juni:			
13.-14.	Nybeg. kurs Helg 2 Trysil	Fristil	TKK
13.-14.	Jori Vernesamling	Fristil	NPF/TKE
19.-21.	Rodeo Trysil	Fristil/Rodeo	TPK
26.-29.	Vossatreff	Fristil/Rodeo	Elvepadleklubben Vest
Juli			
??	Driva-tur	Fristil	TKK
22.-26.	Sommerleir/Sjoafestival	Fristil/Rodeo	NPF/TKE
August:			
01.-02.	NM/Nordic Cup, Sjoa	Slalåm/Utfor/Rodeo	NPF/Faukstad IL
03.-04.	Trener 1, modul C	Sikkerhetsdel	NPF/TKE
05.-08.	Trener 1, modul D,E,F,G	Slalåm/Utfor/Rodeo/Fristil	NPF/TKE
September:			
??	Driva-tur	Fristil	TKK
Oktober:			
??	Driva-tur	Fristil	TKK

Turer:

Listen ovenfor viser noen planlagde turer og kurs i regi av TKK, og fellesturer for alle elvepadlerer i Norge i regi av andre klubber eller Padleforbundet (TKE). Sesongen starter i slutten av april, deretter blir det forhåpentligvis vårflomm i Trønderske elver. Det er selvfølgelig mulighet for flere turer, det er bare å organisere i vei. Tavla i klubbhuset er yppelig for dette. Det er noen turer som ikke har fastsatt dato, disse vil bli fastsatt så fort som mulig, og en endelig terminliste vil bli hengt opp på tavla i klubbhuset.

Dette er ikke en komplett terminliste over padleforbundets aktiviteter, for en total oversikt kan du gå på padleforbundets hjemmeside:

<http://www.nif.idrett.no/padling/riverterm.html>

Turgrupper:

For å lette organisasjonen av kveldsturer i elva har vi delt elvepadlerene inn i grupper etter kunnskaper og hvilke elver deltagerne kan tenke seg å padle. Hver gruppe får en turansvarlig, vedkommende har oppgaven å organisere turer, mase noe på folk til å bli med og finne for enkelte tilfeller en veiviser/konsulent som har padlet det aktuelle stykket før. Norske elver er gradert fra 1 (flatvann = lett) til 6 (grense for det mulige = stående gjennom turbinen av et vannkraftverk). Ut fra denne graderingen blir turgruppene inndelt:

1. Nybegynnerer II. Padling i grad 2 (-3)elvar. Typisk eksempel er Nidelva og nedre del av Sokna.

Ansvarlig: Stian Berge Amble Tlf.: 72586564 (priv), 93205535 (mob)

2. Grad 3 padlerer. d.v.s. elver som mitre delen av Sokna og Sjoa-juvet.

Ansvarlig: Bennjamin Hjort Tlf.: 73529876 (priv)

3. Vidrekomne (grad 4), d.v.s. padling i elver som Bua, Fora og Hauka.

Ansvarlig: Carl Asbjørn Dahl Tlf.: 73529798 (priv)

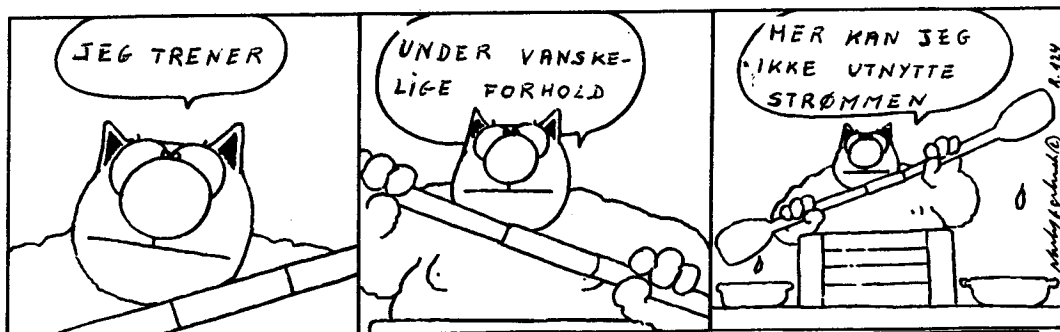
De fleste elver vi padler i, gjør det mulig at grupper med litt forskjellige ferdigheter kan padle de sammen. Vil du dra på tur, så er det opp til hver enkelt padler å si fra at en har lyst å padle. Noe egeninitiativ gjør jobben for den turansvarlige så mye lettere. Det er også tur ansvarligs jobb å gi klar beskjed hvem som ikke kan/skal padle.

Tirsdagspadling:

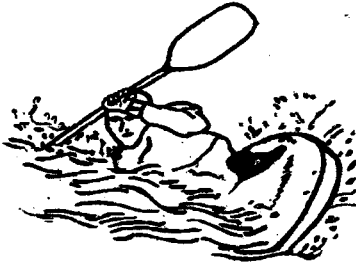
Tirsdagspadlingen er ofte det første møte nye elvepadlere får med klubben, og også det eneste regelmessige tilbudet for klubbens elvepadlere. Derfor er det meget viktig at alle gjør en innsats og stiller når de har fått tildelt vakter, eller at de selv sørger for vikar. Når man har ansvaret for en trening skal man veilede og hjelpe nybegynnere organisere transport o.s.v.

Tirsdags padlingen går i foreløpig frm til laksefisket starter.

Dato	Vakt 1	Vakt 2
14.04	Bennjamin Hjort	Torkel Lian
21.04	Tormod Kleppa	Arne Berg
28.04	Anikken Olsen	Carl Asbjørn Dahl
05.05	Stian Berge Amble	Bennjamin Hjort
12.05	Kjersti Heggstad	Anikken Olsen
19.05	Børge Moe	Torkel Lian
26.05	Carl Asbjørn Dahl	Stian Berge Amble
02.06	Nils Ch. Tharaldsen	Kjersti Heggstad

Nybegynner-kurs i Elvepadling for TKK

Trondheim Kajakk Klubb (TKK) arrangerer også i år et nybegynnerkurs i elvepadling.

Kursets målsetting er å:

- Lære grunnleggende teknikker for padling i elv med vanskelighetsgrad opp til II-III.
- Få oppleve glede, naturopplevelsene og spenningen elvepadling gir.

For å oppnå dette har vi satt av to helger 23 - 24 mai og 13 -14. juni.

Programmet blir :

Lørdag 23. mai: Oppmøte på Trondhjem Kajakk Klubb's lokaler på Skansen. Padling i Havnebassenget med tilvenning til kajakken og grunnleggende padletek, på Nidelva trener vi å svinge inn og ut av strømmen.

Søndag 24. mai: Oppmøte på Skansen. To padle økter i elva. Finpuss på teknikken og mye lek. Avslutning med teori på Skansen.

Helga 13-14. juni: Padling i Trysilelva, evt. en plass i Trøndelag.

TKK stiller med alt nødvendig padleutstyr med unntak av padleklær. Vanlige padleklær er hel våtdrakt (f.eks. surfe drakt med 4 mm neopren på kroppen og 3 mm på armene), eller Long John (d.v.s våtdrakt uten armer) med tett padlejakke, eller tørrdrakt.

Kursavgift er NOK: 1400 (Noe billigere hvis mer enn 8 deltagere) og forutsetter medlemskap i TKK. I tillegg kommer kjøring den andre kurshelg. Skriv deg på liste på Skansen eller ring Carl Asbjørn. De som melder seg på, vil få mer informasjon senere. Er det spørsmål angående kurset er det bare å ta kontakt med: Carl Asbjørn Dahl Henrik Mathisens V.11 Tel. 73529798

Det er enda noen få ledige plasser igjen på kurset så hvis dette høres spennende ut så ta kontakt eller skriv deg på lista snarest!!!

TKK's Sikkerhetskurs for elv

Trondheim Kajakk Klubb (TKK) arrangerer i år sikkerhetskurs i elvepadling. Kursets målsetting er å:

- Gi en realistisk syn på farer ved elvepadling.
- Lære deltakerne: Elvelære, turorganisasjon, og førstehjelp.

- Lære og praktisere redningsteknikker i elv og frå land.

Kurset retter seg mot de som har nybegynner kurs og har padla minst et år etter det, eller har ferdigheter tilsvarende grad 3.

Kurset går tirsdag og onsdag fra 17.00 til 20.00 i uke 19 og 20 d.v.s. 5-6 og 12-13 mai , i TKK's lokaler på Skansen.

Kursavgift er NOK 350.-

Nærmere informasjon vert gitt av kursansvarlig: Bernd Wittgens Tlf: 7359 3692 (arb), 7388 7218, 9075 7343 (priv)

Eller

Carl Asbjørn Dahl Tlf.: 73529798

Bindene, skriftlig på melding på liste på skansen. Kurset blir også tilbudt padlegruppa NTHI

Slutt på elvestoff...

Terminliste havpadling

Dato	Koordinator	
1. mai	Utfart til Munkholmen, grilling	Bjarte Berntsen
20.-24. Mai	Frøya rundt	Kirsti Vatn, Kolbrun Ledang
5.-7. Juni	Nybegynnertur \ familietur til Fosen	Sturla Gabrielsen
9. juni	Fiskekonkurranse \ grilling Munkholmen	Leif Tofte
16.juni	Padleteknikk-kurs	Sturla Gabrielsen
Juni	Sikkerhetskurs	Leif Tofte
10.-20. Juli	Åland	Kirsti Vatn
7.-9. August	Lysøysund, kystkulturdagene	David Jenkins
28.-30. August	Gjevilvatnet, kombinert fjell- og padletur	
September	Sikkerhetskurs	

Nybegynnerturen blir i samarbeid med Fosen kajakklubb, og den går til Tarva. Det skal være et populært utfartssted for familier, med mange muligheter foruten padling.

Følg med på oppslagstavla for videre informasjon om sikkerhetskurs.

Sommertur Åland / Finland

Orienteringsmøte mandag 25. mai i klubbhuset på Skansen for påmeldte og andre interesserte.

Er du forhindret i å møte, følg med på oppslag i klubbhuset.

Synnøve (tursjef)

Vårdugnad

Tjen 200 - 400 kr på en artig og sosial måte!!

Det er dugnad på klubbhuset.

Dugnadsmulkt er innført, så møt opp

Onsdag 6. og / eller Torsdag 7. Mai kl. 1800

Det blir satt opp liste i klubbhuset der du kan skrive deg på oppgaver du ønsker å utføre.

Ansvarlige på torsdagspadlingen nybegynnere hav:

Dato: Ansvarlige:

14.05 Bjarte Berntsen Ole-Finn Håndlykken Annikken Olsen

(Vi venter storinnrykk etter friluftsmessa på Nidarø)

21.05 Arne Berg Marit Fagerli

28.05 Synnøve Lystad Tom Jacobsen

04.06 Sturla Gabrielsen Lars Even Torbergsen

11.06 Svein Ulriksen Berit Time

18.06 Jan Hoff Res Altwegg

25.06 Astrid Wale Morten Wilhelmsen

02.07 Eva Frøseth Per Olsen

Uke 28,29,30: Ingen torsdagspadling

30.07 Hans Brodtkorb Ingvild Jensrud

06.08 David Jenkins Ole Hermundstad

13.08 Trond Eri Anne Loison

20.08 Atle Midttømme Noraly Pedersen

27.08 Leif Tofte Jaqueline Floch

Dersom du ikke kan møte er du selv ansvarlig for å bytte med en annen på lista, eller sørge for at en annen stiller opp for deg.

Torsdagspadling, nybegynnere og sikkerhet

Styret vedtok på møte 16.4.98 at nybegynnere må gjennomgå sikkerhetskurs og padle minst fire turer med leder

før de får nøkkelkort. Vi innfører et system med et kort der nybegynnerne samler underskrifter på at de har deltatt på sikkerhetskurs og på nybegynnerpadling med erfaren leder.

For at nybegynnerne skal få det beste utbytte av torsdagspadlingen, er det viktig at de ansvarlige hjelper til med å finne utstyr, og gir god informasjon om padling generelt. Start gjerne med å fortelle litt om klubben, om utstyr og behandling av dette, og selvfølgelig om sikkerhet. Etter padlinga kan en gjerne vise fram klubbhuset og prate padling med de som er interessert. Nye padlere skal føle seg velkommen i klubben.

Huskeliste for dem som tar med tar med nybegynnere:

*Redningsvest er obligatorisk (for alle)

*Padle under trygge forhold, langs land eller i kanalen/elva. Husk det blåser fort opp i Trondheimsfjorden.

*Nybegynnere bruker ikke trekk, da det er lettere å komme ut av båten uten trekk his vedkommende går rundt.

Er det så mye bølger at det slår inn i cockpiten, er det uansett for mye sjø for en nybegynner.

*Briller, nøkler, lommebok og alt annet som kan mistes eller ikke tåler vann, legges igjen på land.

*Dersom det møter opp flere personer enn det er forsvarlig å ta med ut, så del dem i to grupper og ta med en gruppe av gangen.

*Nybegynnere padler ikke alene.

*Se på oppslagstavla for informasjon om kortet som nybegynnere må ha underskrevet av ansvarlig for torsdagspadlingen.

Kolbrun

«Nabokort» med store fordeler.

Medlemmer i kajakklubben får nabokort !!!

"Den Gode Nabo" ved gamle bybro ønsker kajakklubbens medlemmer velkommen som «naboer.»

Dette innebærer fordeler . Mellom kl. 16 - 18 får du nabomiddag for kr. 69, mot kr. 79 som vanlig pris. Samme når du kommer (jallefall innenfor åpningstida) kan du leske deg med øl til kr. 32. Benytt deg av dette etter, og ikke før padleturen!!!!

For å få disse godene må du skrive deg på liste på klubbhuset. Legg konvolutt med passfoto i kassa ved sida av lista, og sende kr.50 inn til kassereren i klubben. Merk giroen «Nabokort». Enkelt ikke sant?

Når det er sagt er faktisk 1. Og 3. onsdag i måneden sosialt padletreff på "Den Gode Nabo" Velkommen!

Med sosial helsing....

VIKTIG	VIKTIG	VIKTIG	VIKTIG
<p>KLUBBEN ER TILDELT EN GOD DEL OFFENTLIGE MIDLER SOM M.A. SKAL GÅ TIL OPPUSSING AV KLUBBHUSET. DET ENESTE SOM MANGLER NÅ ER AT BEVILGENDE INNSTANS FÅR MEDLEMMSLISTER MED NAVN OG FØDSELSDATO. SEND EN LAPP TIL KASSEREREN, ELLER RING HAM, SLIK AT KLUBBEN FÅR DIN FØDSELSDATO, OG DERMED MASSE PENGER TIL Å PUSSE OPP KLUBBHUSETR MED.</p>			
<p>KASSERER: FARTEIN BRAUTASET ROSENBOGGT.24 TLF. 73 53 78 82</p>			
VIKTIG	VIKTIG	VIKTIG	VIKTIG

ADVARSEL TIL DEG SOM DRITER I OPPSLAG I GARDEROBEN ELLER

TROR AT DET IKKE GJELDER DEG MEN BARE DE ANDRE

Alle personlige eiendeler som flyter rundt, unntatt håndduker selvfølgelig, blir dyttet i plastsekker og lagt i reol 13.

Dette skjer med alt, også sko, padlejakker, sokker, klær generelt, sykkelhjelmer osv osv osv, uansett om det er vått eller ikke.

Bare så du vet det.

VÅR FINESTE PADLEOPPLEVELSE

På Skansen, fredagskvelden, ønsket to padlegrupper hverandre god tur: Leif og gjengen skulle til sørlandet, og vi to skulle på helgatur rundt Stjørnfjorden. To helt forskjellige turer, men jeg tror forventningene og spenningen var like stor hos oss som til de mer garvede padlerne.

Det bars ut fra byen i en liten Golf med kajakk på taket. Vi skulle overnatte i en hytte på Agdene-set. Kvelden ble tilbragt på et stille vann, litt øving bare sånn for sikkerhets skyld, men også for at vi ikke klarte vente helt til morgenen etter. Det var så stillt og varmt i været. Sola var på nedtur, vannet så speile blankt, fulgene kvitret og vi med.

Tidlig neste morgen tok fergemannskapet hånd om bilen. De fraktet den over fjorden og plasserte den på Brekstad, mens vi to skjov oss ut i fra tang-fjæra i mindre, men dog mye finere farkoster. Været kunne ikke ha vært bedre. Klokken var så vidt passert sju, men det virket som om sola allerede hadde fått et godt tak på dagen. Alle varme klær var stuet innerst inne i skottene, og det føltes herlig svalende for hvert vindpust som kom. Hele helga lå nå framfor oss. Vi var skippere på egen båt, på egen hånd, etter eget turprogram. Og du herlige frihetsfølelse. Dette kunne bare være ekte turfølelse.

På den andre siden av Trondheimsfjorden var vi bedt på tidlig frokost til gode venner som leide hytte der for helga. Det var herlig å sitte der, på svaberga, og se ut mot Brekstad, Austrått-borgen, og de fine, men litt rare, fjella på den andre siden, i godt og trivelig lag. god mat og drikke før vi skulle videre på vår padletur. Lurte litt på om Leif&Co hadde det like enestående som oss. Kunne sørlandet kompensere for Stjørnfjorden?

Vi padlet ikke lange øktene. Vi tok det bare helt med ro. Måtte nyte hvert padletak. Nå var målet Fevåg. Det var mange som var stått opp nå. Mange trivelige barn og voksne som delte sjøen med oss, både med og uten farkost. Vi dro kajakkene på land og ruslet en tur mot Fevåg-samlaget. Skulle turen bli perfekt, måtte vi sørge for å handle inn engangsgrill med tilbehør og øl. Det var dessuten godt å gå seg

en liten tur, og lunsj måtte man ha.

Slik fortsatte turen, med svært korte etapper med mye soling og avslapping. Noen ville vel kalle dette ekte slaraffenliv, men hvorfor ikke? En kajakktilværelse er godt egnet til late padleturer, der en kan nyte sola og livet i fulle monn. Og det gjorde vi til gangs.

Vi fant en fin solvent strand på Våbenøya, ved inngangsporten til Råkvågen. Her slo vi opp teltet og tente på grillen. Vi hadde en nydelig utsikt, en perfekt leirplass. Her kunne vi nyte en bedre middag og noen øl. Multene var dessuten allerede modne så langt ut mot kysten, de var meget velegnet som dessert. Utsikten var upåklagelig. Vi kunne se inngangen til Trondheims-fjorden, Strandøya, Håøya, Fevåg, Høybakken, Bessholmen og hele padleruta vi hadde tilbakelagt samt den vi hadde foran oss.

Vi ble dyttet i søvn av bølgeskulp. Vi sov godt. Det var allerede langt på dag før vi våknet. Teltet var plassert slik at morgensola ikke kunne finne oss. En hel dag i sol og frisk luft hadde gjort sitt på oss. Men vi skulle ikke padle så langt søndagen, det var OK å ta det helt med ro. Det var i helt i pakt med helgeprogrammet vårt.

Sjøen var speilblank. Det var helt stille. Bare lydene fra padletakene brøt stillheten. Vi hadde stø kurs. Vi kunne se Høybakken mellom alle øyene. Høybakken, Fosens paradiset om sommeren. Den beste og luneste badestranda en kan oppdrive på disse kanter, og en flytemolo meget velegnet for å legge til med kajakk. Dette skulle den barske sørlandsgjengen ha opplevd. Høybakken slår alle sørlandets idylliske steder.

Nå var vel egentlig padleturen over, men ikke kajaktturen. Etter noen late timer på stranda i Høybakken bars det med kajakk på taket mot byen, Trondheim. Et eventyr av ei helg var over. Var den virkelig? Eller har vi drømt oss hele turen?

Kirsti og Sølvi

En kald tur som endte i avisa.

Det var den 9. november i fjor at Steinar og jeg skulle ta oss en etterlengtet høsttur på Jonsvannet. Gradstokken viste et par minusgrader og det var fint vær. Steinar hadde ikke så mye padle-erfaring, så han lånte min Artisan mens jeg brukte blubbens røde «racer». Vi pratet litt om bekledding og han endte opp med å bruke sin Norrøna gore-tex jakke, fleece- bukse og flytevest naturligvis.

Det blåste bare en liten bris og vannet hadde bare små krusninger, så forholdene var i utgangspunktet bra. Rett bortenfor øya som ligger utenfor klubbhuset la vi merke til at et stort område på vannet var helt uten krusninger. Vi tenkte bare at viinden hadde løyet en liten stund og fortsatte mot dette område. Da vi kom dit hørte vi lyden av tynn is som ble knust og kajakkene mistet farten. Det gikk an å padle videre men det gikk seint og jeg merket at det ble tyngre og tyngre. Ikke så langt fra land (motsatt side av den private flygarasjen) så jeg at det var en åpen råk som var ganske bred. Jeg padlet bakover for å padle den veien i stedet. Jeg snakket til Steinar om det, men han sa at han heller ville padle hele veien gjennom isflaket. Jeg så at han måtte slå ganske hardt med åra for å få hull på isen og det gikk seint.

Da jeg var kommet nesten helt rundt isflaket så jeg at Steinar slo hardt med åra et par ganger og at han fikk overbalanse. Rundt bar det og jeg tror det hadde vært umulig for han å kommet seg opp på egen hånd selv om han hadde behersket rulla. Jeg begynte med en gang å padle tilbake igjen til ham. Han kunne ikke gjøre annet enn å holde seg fast i kajakken. Jeg ropte at han måtte svømme mot meg, men han sa at da ville han bare synke. Han ble så tung av klærne og vannet i armene, at vesten ikke holdt ham flytende. Borelåsene på enden av armene gjorde slik at armene ble veldig tunge Da jeg nådde helt frem til Steinar, ba jeg ham om å gripe fatt i enden på min jakke, for å henge på inn til land.

Det er ikke noe tau på denne klubbkajakken, så det var vanskelig å holde seg fast. Ingen av oss hadde noe panikk og det jeg tenkte på var at Steinar måtte springe mot klubbhuset for å skifte mens jeg hentet

den andre kajakken. I ettertid ser jeg at tankegangen var ganske komisk. Det samlet seg fort folk oppe på veien. Både folk som bodde der og en del som kjørte bil. Jeg snakket hele tiden med Steinar og spurte om det gikk bra og sa at han måtte være forsiktig slik at ikke jeg også gikk rundt. Folk ropt ofte og spurte om vi trengte hjelp, noe vi takket nei til.

Det var naturligvis uaktuelt for Steinar å begynne å springe tilbake. Noen naboer tok han heldigvis hjem til seg slik at han fikk seg en dusj og tørre klær. De hadde også ringt ambulans og politi før vi kom i land. Jeg begynte med en gang å padle ut igjen for å hente den andre kajakken og jeg padlet for sikkerhets skyld med min egen jakke tilbake til klubbhuset. Klubbens kajakk la jeg igjen. Jeg visste ikke at politiet var varslet og jeg ble litt forundret over å møte en politibil med en lettått på hengeren da jeg var på vei til de som tok med Steinar inn. Jeg snakket ikke med politiet og da jeg kom fram til huset fikk jeg høre at Steinar hadde blitt med ambulansen til RIT for sikkerhets skyld. Temperaturen steg heldigvis raskt og etter to timer fikk han gå hjem igjen.

Jeg slapp selv å bli våt, og jeg oppfattet ikke situasjonen som dramatisk. I ettertid ser jeg litt mer alvorlig på det som skjedde. Hvis jeg hadde vellet da jeg padlet med Steinar på slep kunne det ha fått alvorlige konsekvenser for oss begge. De på land hadde ikke tilgang til båt og Steinar hadde store problemer med å holde seg flytende når han ikke holdt i kajakken. Politiet kom ikke før etter en god stund og temperaturen til Steinar kunne ha falt dramatisk etter bare kort tid. Det tar lang tid å svømme med så mye klær og å ta av seg er for tidkrevende og vanskelig.

Dette kan skje de fleste og jeg tror jeg i fremtiden kommer til å ta litt mer forhåndsregler.

Tørrdrakt neste!

Jo Ranes

»DRØMMETUREN» . Reisebeskrivelsen fortsetter.

SOMMERTUR LANGS SØRLANDET

Når noden er størst.

Forlot teltplassen neste morgen. Kartet fortalte om åpne havstykker .Ikke øyer å gjemme seg bak i tilfelle vind. Men været stod meg bi. Et stopp pekte seg naturlig ut: Nevlunghavn. Atter et idyllisk sted. Smal havn med mange fritidsbåter.(Her må jeg få driste meg til å nevne noe som kan by på problemer når en kvinne padler alene over lange havstykker : Å tre av på naturens vegne.) Da jeg kom inn til Nevlunghavn, var jeg nærmest desperat. Og ikke et sted som egnet seg for en kajakk å legge til !! Et par i en feriebåt forbarmet seg over meg. Jeg fikk komme om bord . Der fikk jeg dessuten saft og potetgull og et tykt stykke av et materiale som blir brukt til produksjon av truseinnlegg. Til senere bruk. De kjente produsenten. (Materialet ble forøvrig ikke forsøkt benyttet under turen. Så jeg kan ikke anbefale det av erfaring.) Så bar det ut på åpne havet igjen. Jeg passerte Langesundsbukta langt ute. På kartet stod det: Forbudt sjøområde. Men jeg ble ikke hentet opp. Dreide etterhvert sørover og kom omsider innenfor Jomfruland. På nordspissen ble jeg møtt av noen sjeldne sjøfugler som svømte med unger. Lenger sør møtte jeg en sel som tittet nysgjerrig på meg. Det var utrolig idyllisk på Jomfruland. Øya var skogdekket med trær helt ned til stranda. Inne mellom trærne lå den ene fritidsboligen finere enn den andre. Jeg gikk i land for kvelden inne i en

privat båthavn som tilhørte en bondegård. Bonden tillot teltoppsett. (41 km)

Gjestfrihet til sjøs.

Finværet fortsatte neste morgen. Valgte å padle utenskjærs. Første stopp denne dagen var Portør. Sjarmerende med alle de små, hvite husene. Ferieparadis, om enn noe for tettfolket for en kajakkpadler. Gikk senere i land på den eneste holmen som jeg padlet innenfor den dagen , og solte meg. Mens jeg lå der og slappet av, kom det en havpadler og slo av en prat. Han skulle til Arendal. Senere ble jeg møtt med tilrop fra folk som hadde hørt meg på Reiseradioen. Ut på ettermiddagen valgte jeg å legge til på et sted sør for Risør. Der stod det avmerket båthavn på kartet. »Kan jeg komme i land her, selv om jeg ikke har motor?» spurte jeg en flåte som bestod av 4 båter. »Selvfølgelig . Vil du ha nykøkt, selvfisket fiskesuppe?» Til suppa ble det servert brød og akevitt. Etter at teltet var slått opp, ble jeg servert selvrøkt fisk og en drikk. Så mange hyggelig mennesker en treffer på kajaktur!(33 km)

Det er farlig å padle kajakk.

Kartet viste nå at kursen snart kunne legges innenfor en hel del øyer. Det ble etterhvert til dels trangt farvann. Måtte innom Lyngør, en virkelig perle. Stedet har vunnet en pris for trivelig kystmiljø. På husene la jeg f.eks. merke til de nydelige vindusinnrammingene. Men for en urolig og bråkete plass midt på dagen! Små og store båter tøffet uavlatelig forbi. Folk som badet, ble stadig overskyllt av bølger fra forbipasserende

båter. Der betaler folk mye for et urolig sted! Men fritidseiendommer langs Blindleia er uhyre populære Leif i Artic Sea Kajak-Race i Vesterålen/Lofoten. Jeg kjørte følgebil. Det andre året teltet vi på eiendommen til Ottar Skog, en av konkurranselederne. Etter at konkurransen var over, fortalte Ottar at han skulle på et kurs i Trondheim om høsten. Jeg inviterte han til å bo hos oss. Ottar kom. Kurset varte fra sept. til des. Trivelig kar, bare hyggelig. Jeg hadde hørt at han senere hadde fått en stilling i en sørlandsby. Visste ikke hvilken. Hadde ikke foretatt meg noe for å finne det ut heller.) Tilbake ved kajakken i Grimstad, traff jeg to menn. De begynte å snakke kajakk. Den ene fortalte at han i fjor hadde flyttet en seilbåt sammen med en som også padlet kajakk, Ottar Skog, teknisk sjef i Farsund. »Jaså, så det er der Ottar holder til,» sa jeg. Jeg forlot karene og padlet bort for å møte Kari og Inge igjen. Jeg hang fast i ripa på motorbåten mens de som investeringsobjekt. Jeg måtte hele tiden passe meg for møtende og passerende trafikk. Men båtførerne var stort sett hensynsfulle og satte ned farten, med unntak av noen få ungdommer i små, hurtiggående båter. De var visst ikke oppmerksomme på hvor store bølger de laget når de kom for nær kajakken. Ellers var det greit å forsøke å henge på bølger fra båter som passerte. På et av de smaleste stedene under ei bru traff jeg på en bretteiler. »Du tar sjanser på E6,» ropte jeg i forbigarten. »Ja, en må ta noen sjanser,» var svaret i det han suste forbi. I Tromøysundet, like øst for Arendal, møtte jeg to kajakkpadlere som gav meg gode råd i forbindelse med bruk av Arendal kajakkklubb. Utenfor en kai i Arendal skjedde nesten det som min sønn, Vidar, hadde advart meg sterkt mot! En stor, høy motorbåt på vei innover, var så opptatt med å se inn på kaia at han så ikke lille meg. Jeg fikk i en hast lagt padleåra langs kajakken, la meg over til siden og så båten strøk forbi høyt over meg. Hadde det ikke vært så seint på kvelden, og hadde jeg ikke hatt det så travelt med å rekke fram til Arendal kajakkklubb, så hadde jeg fulgt han inn til kaia og skjelt ham huden full. Maken til uansvarlighet inne på havneområdet! Vel framme ved Arendal kajakkklubb fikk jeg lett trukket opp kajakken. Jeg snakket med formannen i klubben som bodde to hus bortenfor. Og jeg fikk anledning til å benytte dusj og vask i klubbhuset. Senere ble jeg invitert til å drikke te og spise kaker på kaia utenfor huset hans sammen med bl.a.

en båtbygger fra Averøya. (52 km)

Verden er ikke stor.

Valgte å padle Nidelven etter å ha forlatt Arendal. En av byens veteranpadlere fulgte meg et stykke på veien. Ferden gikk fortsatt innenskjærs. Men ikke lenge. Endelig var jeg ute på åpne havet igjen. Jeg trakk pusten av lettelse. Så godt å se utover det store vide havet! Danmark neste. Utpå dagen kom jeg til Grimstad. La kajakken ved et båtutsett. Gikk på uterestaurant. Provanterte. Kjøpte jordbær. Stod med hodet inne i en kiosk.

(Her må jeg ta en pause i denne fortellingen og gå 1 ½ år tilbake i tiden :

Leif og jeg var på padletur fra øy til øy i Hellas, i påsken. Da vi kom padlende inn til havna på Hydra, så vi en seilbåt med norsk flagg. Vi padlet bort til båten og traff Kari og Inge fra Os ved Bergen. Men vi måtte ut av havna for å finne teltplass. Om kvelden gikk vi inn til byen for å spise middag. På kaia traff vi Kari og Inge. Vi ble invitert på en drink om bord. Senere gikk vi sammen ut og spiste. Meget hyggelig. Uka etter, påskeaften, møtte vi dem på nytt tilfeldig i millionvrimmelen under Akropolis i Aten.)

Mens jeg stod der med hodet inn i kiosken, ble jeg klappet på skulderen. Jeg snudde meg. Der stod Kari og Inge! De hadde arvet en blye utenfor Grimstad, og nå hadde de seilt ned. De var på handletur i Grimstad i motorbåten. Og nå ble jeg invitert med til hytta. Men først skulle de handle, og jeg skulle hente fram kajakken.

(Og her kommer en annen historie : For noen år siden deltok kjørte hjem til hytta. Vi tilbragte ettermiddagen og kvelden med mye hygge. (27 km)
Hviledag.

Neste morgen spiste vi en la-ng frokost. Inge bad meg vurdere å padle helt til Os og fant fram kart over Jærens rev. Hjertelig avskjed. Nå var det ikke langt igjen til Strandfjorden og Røvdalskanalen hvor jeg skulle treffe Trond, Sturla, Leif og Hans R. Jeg padlet gjennom kanalen, inn til vannet og tilbragte dagen med å lese og sole meg på et nes, mens jeg ventet på at de andre skulle komme etter. Mot kveld dukket de fram. Trivelig å se igjen padlevenner. På hytta hos Trond stod grillmat ferdig. Alt var lagt til rette for de langveisfarende. Familieidyll. Takknemlige padlere. (17 km)

Synnøve

Videregående kurs i elvepadling 30.5-1.6 og 5.-7. 9 1997.

I fjor sommer var jeg så heldig å få være med på dette kurset. Og med usikre tanker om hva jeg ga meg ut på reiste jeg sammen med Stian, Carl Asbjørn, Arne og Benjamin til Oppdal for å delta på den første kurs- helgen. Hit kom folk fra forskjellige padle-miljøer rundt om i landet og vi startet friskt samme kveld med noen av verdens vildeste elver i en enkel, men koselig hytte ca 20 min fra Oppdal. Hvorfor bry seg om å bli kald og våt når dagens teknologi kan bringe herligheten inn i stua?

Det er vel riktig at man lærer av å se andre, men neste dag måtte vi nok til pers selv også. Med to eminente lærere, Hans Nissen og Tom Roger Sætereng, og tusenårs-været med oss, så vi med friskt mot frem til dagens begivenheter. Dessuten var jo Driva hjemmebane for oss trøndere. På programmet sto sving og vals. Den første delen foregikk på et mindre krevende strekk med formål å øve på sving- teknikker inn og ut av bakevejene. Vi som ikke hadde padlet Tanngarden før fikk allerede nå brutt en grense og for de fleste gikk det helt greit. Carl Asbjørn måtte selvfølgelig briljere ved å kjøre tuppen ned i bunnen (ikke helt lydløst) for så å ta en "kontrollert" piruett før landing. Andre økt skulle vi prøve oss i valsa under Tanngarden.

Neste dag skulle det bli mer førstegangs padling for de fleste av oss. Bernd hadde kommet opp og sluttet seg til instruktørene. Det gjorde at vi kunne dele inn i flere grupper. Folla var den elven de lokket oss med til og det skulle bli spennende å padle noe nytt. Særlig spennende ble det å være gruppeleder. Jeg må nok innrømme at jeg ikke er noen født leder akkurat og jeg kunne nok bli litt småstessa når bakevejene til tider ble små og få, gruppen kom rett bak og jeg ikke så hva som kom bak neste sving.

Det sier seg selv at det ble en del synfaringer. Min gruppe var sist og fikk litt hjelp i veg- valget ved å se de andre gruppene. Men om det hjalp på motet var en annen sak. Da vi en gang sto godt på land og så de andre passere gikk det et støkk i oss. Der padlet Hans, vår læreremester og helt. Plutselig så vi båt bunnen hans og så kom et kraftig smell som overdøvd bruset fra elva. Sta som han er rullet han opp med selvfølge og fortsatte. Men det hadde nok

ristet kraftig i hodet hans. Det er da man tenker at selvfølgelig går det bra med meg, han som skal lære meg å padle bommet, men selvfølgelig går det bra! Ikke akkurat det, men det er heldigvis flere mulige valg i de fleste stryk.

Tross i litt kraftigere forhold enn vi var vant til klarte vi oss stort sett bra. Det gir en god følelse og turen ble en kjempe-opplevelse. Det blir ofte sagt at padling fører en i nær kontakt med naturen. Man kan vel si jeg fikk en andregrads kontakt på denne turen.

Det hadde seg slik at vi stoppet i en bakevej, på den andre siden sto den forrige gruppen på land. Det måtte vel være en grunn til at de sto på land, tenkte jeg, men fulgte tillitsfull gruppen min. Vi fant plass i en mindre holdbar bakevej og jeg begynte selvfølgelig å drive ut av den.

Men så viste det seg at Kjersti (jada, vi var faktisk to jenter på kurset) også fikk den ideen å fortsette nedover. Faktumet var da at vi side om side drev mot "det ukjente". Fordi hennes båt var mellom min og land, kom jeg ikke inn i noen bakevej. Først forsøkte jeg å padle oppover slik at hun kom forbi. Men da jeg fortsatte å drive nedover mot noe som så ut til å være et lite dropp bestemte jeg meg for å snu meg å padle på. Tuppen ned og stor fart, det skal visst være det magiske trikset. Jeg padlet mot det jeg mente var en slags tunge og jeg husker at i det jeg skled ned mot den hvite massen av vann, så var jeg sikker på at dette skulle gå bra.

Det gikk ikke fult så bra som jeg tenkte. Jeg gikk rundt og ble ristet litt og mens jeg ventet på at det skulle bli klart til å rulle opp skled jeg ut av setet mitt. Da ga jeg opp og det ble svømming. Men til forundring for de som så på ble jeg ikke sittende fast. Noen var sikre på at det var det siste de skulle se av meg. Etter å ha fått nei på spørsmålet Carl Asbjørn stilte seg selv om han noen gang hadde sett en værre valse, begynte han så vidt å forberede det han så for seg som årets redningsaksjon, med line og førstehjelp.

Men det var da ikke bare jeg som klebte. Benjamin hadde også et glansnummer.

Gruppen skulle inn i venstre bakevej. Bakevjen var stor og hele gruppen gikk inn i venstre bakevej.

Men ikke Benjamin. Han hadde funnet noen fine bølger å surfe i rett utenfor venstre bakevje. Benjamin skled rolig og intetanende (tross hektisk tegnbruk fra de øvrige i gruppen) forbi venstre bakevje. Benjamin skled rolig og etterhvert mer "anende" over dropp-kanten nedenfor den venstre bakevje. En stund var alt vi så et veivende åreblad over kanten. Så kom åra drivende ut sammen med Benjamin, men uten båt. Båten kom først til syne lenge etterpå. Da var resten av gruppen fulgt etter Benjamin som fikk sin lengste svømmetur noen sinne. Mens jeg og Arne tok oss en tur på land for å se på dette droppet før vi fortsatte.

Så, med noen opplevelser rikere og en lapp med noen kloke ord om hvilke forsetter vi burde ha fram til neste kurs-helg var vi på vei hjem igjen.

Andre kurshelg gikk til Voss. Turen over Sognefjell kan man si ble en sosial tur. I, hvem vet hvor mange timer, ble vi kastet fra side til side i et baksete som i og for seg var trangt nok fra før. Der satt jeg, Carl Asbjørn og Stian, mens Benjamin og Sigmund (fra NTHI) byttet på å kjøre. Da vi kom ned til Sognefjorden lokket de bugnende eplehagene fram de mer kriminelle sidene av mine medpassasjerer. Så holdt de doktoren borte den dagen og flere til.

Da vi endelig kom fram var det bare å legge seg og håpe at bilturen var ute av kroppen neste dag.

Elva som skulle padles var Raundalselva. En nydelig elv av samme dype type som driva, men allikevel forskjellig. Og naturen rundt ga den perfekte rammen. Turen den første dagen var lang og inneholdt masse spennende utfordringer. Selv hadde jeg ikke helt dagen og var nok litt for anspent til å nyte turen fullt ut. Men allikevel ble turen en av årets padleturer.

Etter å ha spist pizza på en av spisestedene i Voss sentrum (Bananpizza på Benjamin, selvfølgelig.), ble vi nok en gang sittende å se på video. Etterhvert utviklet det seg også en endeløs diskusjon om sikkerhet. Temaet var om det bør gjøres noe med den raske utviklingen som er i gang nå med at nye og krevende ting blir padlet med større hyppighet og av stadig flere. Om det i det hele tatt ble noen konklusjon, så var vel den at dette var en vanskelig problemstilling og at vi antageligvis har lite å stille opp mot det som skjer.

Andre dag begynte ganske stillestående. Jeg synes jeg kan huske fra en kunst- og kulturhistorie time at

Volvo kom fra latin og betydde noe sånt som "jeg ruller". Det gjorde ikke vår. I alle fall ikke ved egen hjelp. Så vi startet oppvarmingen den dagen med å dytte den igang. Da vi endelig fikk start hadde de andre dradd for lenge siden. Vi visste ikke hvor vi skulle og fikk en drøy ekspedisjon i området før Hans fant oss.

Første økt gikk nedover. Ca. 4 meter. Jeg hadde bestemt meg før jeg dro fra Trondheim at jeg ikke skulle padle noen fire meters foss nei. Så da ble det slik. Jeg sto og så på mens de andre koste seg med å forsere denne droppen på alle mulige slags måter. Det absolutt "kuleste" i sommer var grabbing. Det går ut på å slippe åra med den ene handa og gripe tak i kajakken under i fallet. De som har sett snowboardere kjenner prinsippet. Dette er en helt meningsløs øvelse, men i følge de som driver med det er det fryktelig morsomt.

Som avslutning på kurset sto enda en bit av Raundalselva for tur. Denne gangen skulle vi ende opp der vi begynte den første dagen. Da hadde jeg sett opp på dette og bare ristet på hodet. Nå skulle vi altså padle der. Det første stryket bar jeg. Det får da være måte på brå start. På land var vi vitne til et par nokså kontrollerte passeringer og mange flere mindre kontrollerte. Igjen demonstrerte instruktørene hvordan det kunne gå. Denne gang var det Tom Roger som kom ned med bare ett åreblad på skaftet.

I begynnelsen var jeg fortsatt litt skeptisk, men etter å endelig ha bestemt meg for å padle en sklie der vannet gikk i en enorm fart, fikk jeg litt sprut i ansiktet og føling med kraften i vannet. Da løsnet ting og jeg fikk tilbake lysten på å padle. Særlig fint var det at de "tøffe gutta" som hadde oppmuntret meg til å padle kunne innrømme at også de hadde vært nervøse på toppen. Selv var jeg helt kake. Før jeg satte utfor spurte jeg meg om det virkelig var verd det. Resten av turen visste jeg at det var det. Det å mestre noe og kjenne at en kan bruke vannet til hjelp veier opp alle de dårlige dagene med klebbing. Det veier til og med opp den pininga med skift i kalt og vått vær og de mange timene i bil.

Annikken

En presentasjon av Fosen Padleklubb

Det er vel ikke så mange i klubben vår som er klar over at vi har fått en naboklubb rett ut fjorden? En ny venneklubb, en halv dags padletur fra Skansen? Fosen Padleklubb ble stiftet 3.januar i år, og jeg var innom formannen og nestformannen for å slå av en prat om forhistorien til dette, slik at vi i TKK kunne stifte bedre kjennskap til vår nye «lillebror»,og for å få litt kaffe og kake.

Gunnar Eide, nåværende nestformann, har drømt om kajakkl side 16-17årsalderen. Faren hans hadde da selv bygd en kajakkl mens han gikk på Trøndertun Folkehøyskole. Dette var noe stort; på 50-tallet ble det populært å lage kajakkl selv. Men Gudmund Eide hadde laget den største og fineste, som sønnen fikk låne i to år. Etter dette har han hatt en enorm dragnig til padling, men var solidarisk nok med kona, som hadde vannskrekkl, til å holde seg unna padletilværelsen, som dermed ble lagt i dvale.

Men nå, etter en skilsmisse, var hans første tanke å få tak i en kajakkl. Gunnar har vært primus motor i å vekke padleintressen på Fosen. Han lot Fosna-Folket skrive en reportasje om hans hobby, med oppfordring til interesserte om å ta kontakt. Og responsen har ikke uteblitt. Det viser tydelig at interessen for padling er stor ved kysten.

Dermed var arbeidet om å lage en klubb i gang. Gunnar og Jon kan ikke få fullrost Carl Asbjørn og Bernd nok. Gunnar beskriver mottakelsen fra TKK som rørende. De ble møtt av en slik imøtekommenhet og kreativitet som har vært helt avgjørende for å kunne starte klubben.

Gunnar, Jon (formannen i klubben) og noen til, fikk komme på bassengtrening på Heimdal, der samtlige

hadde rullet rundt før kvelden var omme. Og de dro heller ikke tomhendt derfra. De hadde fått med seg to kajakker, spruttrekk og åre. Nok til å kunne starte opp selv. Bernd tok seg til og med umaken med å reise ut til Ørlandsbassenget for å være med på oppstarten. Og responsen har ikke uteblitt: Nå, i januar, har 30 personer prøvd kajakkl i Ørlandsbassenget. Til og med badevakten har meldt seg inn i klubben.

Jon hadde ikke padlet før, men han har alltid vært en aktiv friluftsmann. I den senere tid har han fått en skade i det ene benet og går med en krykke, men i kajakken er han en fullkommen friluftsnyster. Fra kajakken kan han bruke kroppen og nyte naturen, fugle og dyrelivet uten å være hemmet av en dårlig fot.

Gunnar har drevet med aktiv løping i 4-5 år og plages nå av skadde knær. Han svømmer litt, men det er padlingen som er blitt den store lidenskapen. Han forteller ivrig om de mange fine naturopplevelsene han har hatt på sine turer, men også de mer dramatiske som langt fra har gitt han skrekken.

Pr. dags dato har den nystartede klubben medlemmer fra Ørland, Bjugn, Åfjord og Vanvikan. Det er en spredd alderssammensetning med et snitt på rundt 40 år. Ca 30% er jenter.

Men økonomisk er klubben på et minimum. De trenger sårt tilbud om brukte kajakker og annet padleutstyr. Hvis noen har noe brukt utstyr og selge, eller har tips om noen som kanskje kan ha, så nøl ikke med å ta kontakt, oppfordrer de to. Jon Aalbu kan treffes på 7252 1820 priv. og 7252 4404 arb.

Kirsti

MIN VÆRSTE PADLEOPPLEVELSE

I løpet av de årene jeg har vært medlem i TKK har det vært mange fine og andre ikke så fine opplevelser. Mange turer huskes pga godt kameratskap, god mat og god drikke. Andre huskes pga deilig vær, bading og flotte naturopplevelser. Det jeg skal dele med deg her, min ukjente venn, er en tur fra den andre enden av skalaen. Kajakturen jeg skal fortelle om foregikk på Trondhjemsfjorden for mange år siden og satte sine dype riss i et ungt og ufordervet padlersinn. De uhyggelige minnene fra denne tildragelsen har jeg båret alene siden. Tiden er nå inne til luften mitt sinn.

En mørk, stjerneløs kveld i oktober stakk jeg ut fra Skansen i retning Lade. Tankene mine var fri som løv i en høststorm der de svevde, frigjort fra jobbene og hverdagens tyngdekrefter. I denne tilstanden merket jeg ikke den tunge tåken som rullet ned fra høyden og snart begrenset sikten ute i fjorden til noen få titalls meter. Uten vind og bølger, og med tåkens absorpsjon av lyd var jeg snart uten retningssans. Jeg padlet usikkert omkring, idet jeg stadig endret kurs. Uroen ått seg fet på bekostning av fornuften, og ville snart vokse til panikk.

Armbåndsuret var stoppet, så det var ikke mulig å vite om det hadde gått 15 min eller 3 timer da jeg med et ble vår en lyd. Et monoton trommende; BOM... BOM... BOM... lød fjernt gjennom tåka og jeg satte straks kursen mot det jeg mente var kilden. Ikke lenge etter skimtet jeg land, og forstod at jeg nærmet meg Munkholmen. Sliten og lykkelig ga jeg det siste jeg hadde av krefter og skurte inn på stranda på nordsiden. Kajakken ble dratt på land, og iført spruttrekk og vest småløp jeg langs muren for å finne folk inne på området.

Foran meg på stien dukket ryggen på en skikkelse opp. På kort hold så jeg at vedkommende var iført en mørkbrun vadmelstjortel med hette og tau rundt livet. Hikstende av utmattelse og kulde la jeg hånden på skulderen til det foran meg. Den isnende kulden som denne skulderen utstrålte var overveldende. Jeg forstod at noe var galt, forferdelig galt. Angst og redsel veltet opp i meg idet han snudde seg og så inn i meg med to øyne som syntes å være kikkehull lukt inn i en stinkende og råttne ondskap hinsides fatteevne.

Idet jeg virvlet rundt og ville til å løpe, støtte jeg inn i en ny skikkelse. Det var nå mange rundt meg.

Bena mine var strandede glassmaneter, og ville ikke bære kroppen lenger. Jeg ble grepet bestemt i armer og bein og båret mot porten hvor den monotone trommingen lød sterkere. Gjennom panikkens og hysteriets dis registrerte jeg at mye var forandret på holmen. Kaien var borte, og steinterassen var erstattet med en enkel grussti. Etterhvert som vi beveget oss inn på området bekreftet andre detaljer at Munholmen framsto som den måtte ha gjort for mange hundre år siden.

Et stort knitrende bål, omkranset av mange mørke skikkelser fanget oppmersomheten da vi kom inn. Forventning hvislet gjennom den messende mengden da jeg ble ført ut på et utspring over ilden. Varmen sved i ansiktet der jeg så ned i min egen snarlige fortapelse. Med ett kom jeg på signalpatronene i vestlomma og fikk lirket dem fram og ned i varmen. De fyrte av umiddelbart i en øredøvende kanonade og skjøt flere av skikkelsene i brann med sine røde fosforlys. Skrikende og i brann løp flokken rundt i det flakkende lyset fra bålet.

Jeg benyttet forvirringen og løp raskt ut og ned mot kajakken. Pipende pust og bare føtter som trommet mot grusen bak meg, bekreftet min anelse om at tiden var knapp. Jeg kastet kajakken på vannet og ble i det samme grepet i vesten av grafsende hender. Den revnet heldigvis med en spjærende lyd. Siriusen ble entret i et hopp, og halvfyllt med vann fosspadlet jeg inn i tåka som snart skjulte meg for forfølgerne. Nå fulgte nye endeløse timer med virrende padling. Jeg må visst ha sovnet, for jeg våknet med et hurtigbåten tordnet forbi mot Vanvikan. Sikten var nå blitt bedre, og det var kort vei til Skansen. Derfra gikk turen til Politikammeret og endeløse forhør og kvalte smil. Det er vel unødig å fortelle at Politiet fant alt i sin skjønneste orden da de undersøkte holmen dagen etter. Jeg fikk avtale med psykiater og medfølelse blick.

Du, min ukjente venn, som leser dette vil kanskje også ha tvilens torn i ditt hjerte, men ta da en titt på min revnede redningsvest ved anledning!

Utfordringen går videre til Helge Moe.

Sturla

PROFILI

We-no-nah Canoe

KWARK

GALA

CAMARO

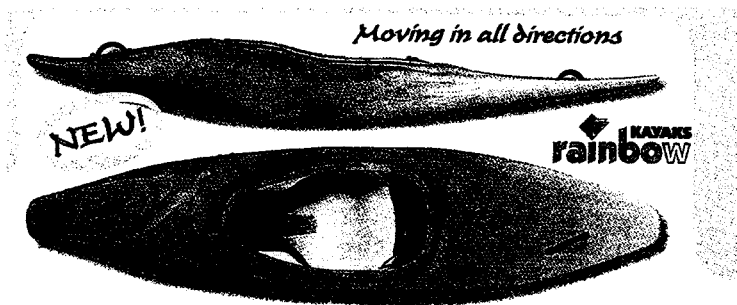
Double Dutch

KAYAKS
rainbow

*francesconi
canoe*

Nå på lager

D.N.A

Tiden er inne for å gå nye veier, DNA er den helt nye leke og rodeo kajakken fra Rainbow med en ny skrog-design. For rodeo-eksperter gir formen til DNA en utall muligheter for avanserte padlemanøver. Formen og volumfordeling til DNA lar kresne elevepadlere oppleve en kombinasjon av rodeo og elvepadling som gir mye glede i elv. Utstyr: baugtupp, justerbart ergonomisk sete, lår- og ryggstøtte, "bulkhead" fotstøtte og feste for kasteline. lengde: 261 cm, bredde: 61 cm, cockpit: 87x45 cm, volum ca. 190 l, vekt: ca. 17 kg, garanti: 24 måneder.

Er du interessert i **kano,**
kajakk eller elvepadling
har vi det meste av hva du
trenger av utstyr.

Besøksadresse: Strandveien 8 - 3050 Mjøndalen
Postadresse: Boks 9097 - 3002 Drammen
Tlf.: 32 87 69 22 - Fax: 32 87 74 75

Klubbens styre 1998

Formann: Bernd Wittgens
Tlf. 90757343
Kasserer: Fartein Brautaset
Tlf. 73535882
Elveansvarlig: Carl Asbjørn Dahl
Tlf. 73529798
Havansvarlig: Kolbrun Ledang
Tlf. 73510179
Husansvarlig: Cristian Øye
Tlf. 73532419
Reolansvarlig: Kjersti Heggstad
Tlf. 72553267

DET MESTE AV DET BESTE

UTSTYR
TILBEHØR
OG BEKLEDNING

SPORTSBUA

JOMFRUGT. 16, TRONDHEIM - TLF. 73 53 35 53

FJORDGT 36, 7010 TRONDHEIM
TLF: 73 53 35 53

Returadresse:
Trondhjems Kajak-Klubb
Postboks 632
7001 TRONDHEIM

Ferske Fjes:

Kirsti Vatn

Etter en sykkelturn på Tarva sensommeren 95, sammen med en kajakpadler, begynte jeg å drømme og se syner med meg selv i kajak. Jeg meldte meg inn i TTK i fjor sommer og fikk en drømmestart med strålende vær hele sommeren. Tror ikke det

passerte mange dagene sist sommer uten meg i kajak. Fikk med meg en felles helgatur til skjærgården i Lysøysundet, + noen andre fine turer. De fleste turene var bare koseturer til Lade eller Munkholmen med innlagte solepauser/engangsgrille-pauser.

Men det var vel helst ukesturen i Lofoten med Bodø kajakklubb som virkelig ble prikken over i-en. Ble tatt varmt i mot og fikk ta del i et kjempeflott fellesskap. Her ble alle virkelig tatt godt vare på, inkludert meg.

I vår har jeg prøvd meg litt i bassenget, men gleder meg mye mer til sommeren og alt det den har å by på av kajakkturer, kanskje spesielt Ålandsturen. Padling er kjempeartig, men jeg synes det er like viktig å bli bedre kjent med de andre padleentusiastene i klubben, og det er det kanskje en mulighet for i kommende sesong?

Kirsti

Stig Morten Sandvik

Jeg er en 27 år gammel student. Oppvokst i Trondheim bortsett fra 6 svake år hvor jeg befant meg på Frosta.

I fritiden og all annen tid driver jeg hovedsakelig på med svømming.

Har vel aldri hatt noen form for befating med

kajak før jeg i vinter ble «lurt» med på bassengetrening på Heimdal.

Jeg tenkte vel først og fremst på dette som et alternativt treningstilbud for svømmingen min, men jeg har vel blitt mer og mer klar over at dette er en kjempefin måte å få opplevet naturen på.

Jeg vil også få si at jeg har fått et meget positivt inntrykk av TTK.

